

Titulus. clxxi. z. clxxii

est extra aliū hoīem: sicut quicquid est extra se
ipm. Item sicut quilibet hō debet amare
seipm quia est dei: et est imago dei. ita de
bet odire quicquid est cōtra seipm. eo qz est
cōtra deū. et quia est cōtra seipm inq̄tuz
dei est: et inq̄tum dei imago est.

De natura z viribus et pprietatibus
odij: z de fructu eius

Titulus. clxxi.

Sicut etiā prī
cipalis fortitudo z pprietas a/
moris est: qz vnit amantē cum
amato: z imurat z cōuertit. ita pncipalis
fortitudo odij ē: qz diuidit: sepat: elongat
odientē a re quā habet odio. Et sicut oīs
vnitas: oīs vnio: oīs ppinquatio homi/
nis fit p amozē et nō aliter. z sicut quanto
magis amat aliq̄ res: fit magis vnio. ita qn
to magis habet odio: fit magis diuisio z
elongatio. Sic ḡ elongatio z distantia z
diuisio voluntaria ab aliqua re nō est nisi
odiu. Et iō tunc volūtas est pfecte elon
gata: qn habet pfectū odiū. Et sic amoz
transformat amantē in rē amata. ita pro
luntas recipit formā rei amate. ita odiū
expoliat voluntatē a forma rei etose. et h̄
est verū qn amoz rei p̄trarie est p̄mus et
habet. Item sicut amoz nō pōt cogi nec
violentari. imo vadit libere: volūtarie qz
cunqz vadit. ita odiū nō pōt cogi: imo vo
luntarie vadit. Preterea etiā sicut tantuz
se extendit amoz: quantuz se extendit res
p̄mo amata. ita tantū se extendit odiū qn
tum se extendit res p̄mo etosa.

De duobz odijz sicut de duobz amoz/
bus.

Titulus. clxxii.

Sicut etiā sunt duo amozes p̄mi
z pncipales. ita etiā sunt duo
odia p̄ma z pncipalia eis cōtra/
ria. Sicut enī ē amoz dei z amoz sui p̄si/
us seu amoz pprie volūtaris. ita etiā est
odiu dei: et odiū sui p̄si? seu odiū p̄pe vo
luntatis. ita qz quilibet amoz habet suuz
pprium odium sibi oppositum. Et sicut
duo p̄mi amozes sunt inter se inimici ca/
pitales: cōtrarij et aduersarij. z nō p̄nt es/
se insimul. ita ista duo odia sunt inter se
capitalia inimica: aduersaria z cōtraria.
Et iō amoz dei et odium dei opponūtur

inter se. et amoz sui p̄si? et odiū sui p̄si?
opponuntur etiā. et odium dei et odium
sui p̄sius etiā opponuntur. Et ideo a/
moz dei et odium sui p̄sius seu pprie vo/
luntatis cōueniunt. et amoz sui p̄sius et
odiu dei etiā pueniūt: z sil stare p̄nt. Et
possumus dicere qz amoz dei et odiū dei
opponūtur cōtradictorie. et amoz sui p̄si
us et odiū sui p̄sius etiā opponunt p̄tra
dictorie. Sed amoz dei et amoz sui p̄si/
us cōtrarie opponuntur. et odium dei et
odium sui p̄sius subcōtrarie. Sed odiū
sui p̄sius et amoz dei subalternātur. etiā
amoz sui p̄sius z odium dei subalternan
tur. Ergo ad amozes sui p̄sius seu pprie
voluntatis sequit odium dei. et ad amo/
rem sequitur odium sui p̄sius seu pprie
voluntatis. Et amoz dei fugat totaliter
odium dei. z amoz pprius fugat etiā odi
um sui p̄sius. Et q̄ recedit ab amozē sui
ipius vadit ad amozem dei. nec pōt ire
alibi. sicut qui recedit a frigiditate vadit
ad caliditatem. nec pōt ire alibi. Simili/
ter qui recedit ab amozē dei: necesse est qz
veniat ad amozem sui p̄sius seu p̄riuatū
amozē. nec pōt venire ad aliū locū. sicut q̄
recedit a caliditate: necesse est qz v̄iat ad
frigiditatem. Et silr est de odio. qz q̄ rece/
dit ab odio sue pprie voluntatis: statim
vadit ad odiū dei. z q̄ recedit ab odio di/
statim vadit ad odium sui p̄sius. Et sic
ip̄a voluntas que currit et ambulat z va/
dit et venit: vel stat vel quiescit: necesse est
qz vel vadat ad amozem dei et ad odium
sui p̄sius. vel ad amozem sui p̄sius et ad
odium dei. Et necesse est qz sup̄stet vel q/
escat: maneat: habitet in istis. quia nō po/
test habitare extra illa. vel de vno ad ali/
ud moueā et ambulet. nec pōt exire nec
ambulare extra ista. sicut aq̄ de frigidita/
te ad caliditatem: z ecōuerso. Sz ē d̄ntia
in ista ambulatiōe. qz sicut aq̄ p se currit
ad frigiditatem: et p se q̄scit: et habitat in
illa. et hoc sine adiutorio alterius: z ad ca
liditatem nō pōt currere: nec venire: nec
ibi manere p se nisi cuz adiutorio alteri?
ita volūtas p se currit et venit ad amozē
sui p̄si? et p se i illo q̄scit et habitat sine
adiutorio alteri? sed ad amozē dei nō p̄t
currere nec venire: nec ibi manere p se ni/

Odiuz
dei et sui
ipius

si cu aduitorio alterius. Et potes facere coparationem de aqua ad voluntate: et de caliditate et frigiditate ad amorem dei et suipsius. Exerce ergo te.

De fructibus amoris qui oriuntur ex isto duplici odio. Titulus. clxxiiij.

Et quoniam amor tenet principalitates et primitate odij. semper amor est principalis et primus. et ex amore oritur odium. id enim habeo odium alicui rei. quod amo aliquid. et ideo quod sunt duo amores ita sunt duo odia. et quilibet amor ipsorum duorum respicit duo odia. quia unum respicit aliud tanquam oppositum et inimicum suum. et aliud tanquam suum amicum et sibi conueniens. Et amor dei respicit odium dei tanquam suum oppositum. et respicit odium suipsius seu proprie voluntatis tanquam amicum. Et sicut est de amore suipsius qui respicit odium suum ipsius tanquam oppositum. et odium dei tanquam amicum. Et ideo sicut amor dei est optimus ordinatus iustus. et sic de ceteris proprietatibus iam dictis. ita odium dei quod est oppositum est pessimum: inordinatum iniustum. et sic de alijs additionibus oppositis. Et similiter sequitur quod odium proprie voluntatis est bonum: ordinatum iustum: et sic de alijs. sicut amor dei cum quo conuenit. Et sicut amor suipsius est pessimus: inordinatissimus: et sic de alijs. id sequitur quod odium suipsius est ordinatum bonum: et quod ei opponitur. et sicut odium est bonum et aliud malum. Quia ergo ex amore oritur odium. et bonum odium oritur ex bono amore. et malum ex malo amore. possumus dicere quod fructus illi qui sequuntur ex bono amore: sequuntur ex bono odio. et illi fructus qui sequuntur ex malo amore: sequuntur ex malo odio. sed tamen principaliter ratione amoris. quod odium sequitur amor. Et sic de odio sue proprie voluntatis sequuntur fructus qui sequuntur ex amore dei. et priuantur fructus qui sequuntur ex amore proprio et omnia mala sua. et de odio dei oriuntur omnes pessimi fructus qui sequuntur ex amore proprio: et priuantur omnes boni fructus qui oriuntur ex amore dei. Et hec sufficiant que sunt de amore et odio. et de primo debito obligationis quod est debitum amoris dei.

Sequuntur alia debita que deo debentur

rum: quod homo debet et obligatur dare et reddere deo ultra amorem. Et primo in generali: et postea in speciali de quolibet.

Titulus. clxxiiij.

Quoniam tra

cratum est autem cum dei adiutorio de principali et primo debito obligationis naturalis quod homo debet dare deo de iure naturali. scilicet de ipso amore. et visum est qualiter ipsa obligatio et debitum et solutio debiti. scilicet dare amorem deo. totum reddat in maximam bonum hominis. imo hoc est totum bonum hominis in quantum homo est. quod prouenit hominem in deum: et dat gaudium infinitum. id est quod tantum bonum sequitur homini si det sibi amorem. debet homo continue inquirere et inuestigare in seipso si habet aliquid aliud in se quod possit dare quod conueniat deo. quoniam sicut de amore sequitur maximus fructus homini et maximum bonum. ita de omnibus alijs que dabit deo sequetur maximus fructus et maximum bonum homini. Et sicut si homo non dat deo amorem. sequitur infinitum damnum et malum homini. ita si non dederit deo alia que debet ei dare. sequetur infinitum damnum et malum homini. Et ista utilitas. iste fructus. istud bonum maximum: et vitatio mali tanti debent inclinare hominem: ut det omnia que poterit deo. Et non solum hec debent inclinare hominem ut det deo omnia que poterit. sed etiam fortissima obligatio iam probata. quod fructus illi omnia que poterit dare debet deo. Unde quod homo est opus dei: et deus est suus opifex et suus artifex. qui eum totum fecit cum non esset et homo est factura dei et creatura: et non solum hoc: sed et propter ipsum fecit deus omnia alia opera et alias creaturas. id est quicquid homo habet: et que quid poterit totum accipit a deo. et id totum debet suo artificio. et tantum obligatur homo deo quantum opus suo artificio. et magis adhuc. quod deus totum fecit et ipsum hominem et omnia alia. Et quod opus deus amare suum artificem: et timere et laudare et honorare si poterit facere. id est cum homo sit opus dei uiuum: et possit amare: timere: laudare: honorare et glorificare: deus omnia ista dare deo: et nulli alteri deus totum se debet. Et autem homo debet clare cognoscere que sunt illa specialiter que debet facere

Oia de bemus do dare